

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget

Formålet med lovforslaget er gennem en lovmæssigt fastsat autorisationsordning for kliniske diætister at øge brugernes sikkerhed og service indenfor ernæringsvejlednings- og diætområdet. Dette gennemføres ved, at kun den, der fra Sundhedsstyrelsen har modtaget autorisation, må betegne sig som klinisk diætist.

Der ligger en forbrugermæssig tryghed i, at man gennem en autorisationsordning let kan identificere kliniske diætister, samtidig med at det offentlige garanterer for de uddannelsesmæssige kvalifikationer.

Samtidig forpligtes kliniske diætister til i lighed med, hvad der gælder for andet autoriseret sundhedspersonale, at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres virke som kliniske diætister, jf. § 7.

2. Nærmere om lovforslaget

Autorisation kan efter forslaget kun opnås af den, der har bestået en af Undervisningsministeriet godkendt uddannelse for kliniske diætister suppleret med en praksistid. Praktikkens varighed og indhold fastsættes af sundhedsministeren efter nærmere forhandling med Sundhedsstyrelsen.

Der bliver efter forslaget alene tale om en beskyttelse af titlen »klinisk diætist«. Kostvejledningsfunktionen bliver med forslaget således ikke forbeholdt de kliniske diætister.

En autorisationsordning medfører endvidere, at kliniske diætister bliver omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsynsvirksomhed. Samtidig vil klager over kliniske diætisters sundhedsfaglige virksomhed fremover blive varetaget af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

3. Baggrunden for forslaget

Der har siden 1978 været udtrykt ønsker fra forskellig side om etablering af en autorisationsordning for kliniske diætister.

Baggrunden for det nuværende lovforslag er den stigende samfundsmæssige erkendelse af kostens betydning for forebyggelse og behandling af sygdom-

me som diabetes, allergier, hjerte-karsygdomme, overvægt, spiseforstyrrelser m.v.

Det er vigtigt, at brugerne gennem den beskyttede titel »klinisk diætist« får mulighed for at kunne identificere personer med den fornødne uddannelse, da korrekt kostvejledning er afgørende for de nævnte patientgruppers helbred og helbredelse.

4. Uddannelsen til klinisk diætist m.v.

Uddannelsen til klinisk diætist er en 1-årig videregående uddannelse. For optagelse på uddannelsen kræves gennemført uddannelse som ernærings- og husholdningsøkonom eller økonoma.

Uddannelsen er senest reguleret ved Undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 314 af 21. maj 1987 om optagelse og uddannelse af kliniske diætister på Specialkursus i Husholdning ved Aarhus Universitet. Der optages årligt ca. 20 studerende på specialkurset, og der er i alt ca. 250 kliniske diætister i Danmark.

I dag driver ca. 1 % af de kliniske diætister egen praksis. Størstedelen af de kliniske diætister er ansat på hospitalerne eller i lægeklinikker.

5. Øvrige nordiske lande

I *Finland* autoriseredes, ved lov pr. 1. juli 1994, ernæringsterapeuter, der på baggrund af en universitetsuddannelse, som afsluttes med en Master of Science-grad med speciale i klinisk ernæring, er kvalificerede til rådgivende og behandlende funktioner indenfor sundhedsvæsenet, samt til funktioner indenfor medicinalindustrien.

Island indførte i 1987 autorisation af kliniske diætister, som har gennemført minimum 2 års specialstudier i ernæringsrådgivning, efterfulgt af praktisk arbejde i 6 måneder på bl.a. sygehuse under vejledning af en klinisk diætist.

Norge uddanner ernæringsfysiologer, hvis virksomhed er sammenlignelig med de danske kliniske diætisters. Uddannelsen til norsk ernæringsfysiolog har hidtil bestået i en kombination af et 5 semesters studium ved ernæringslinjen i Norge og en 3 semesters videreuddannelse ved Nordiska Högskolan för Hushållsvetenskap, Göteborg, Sverige, i alt en 3½